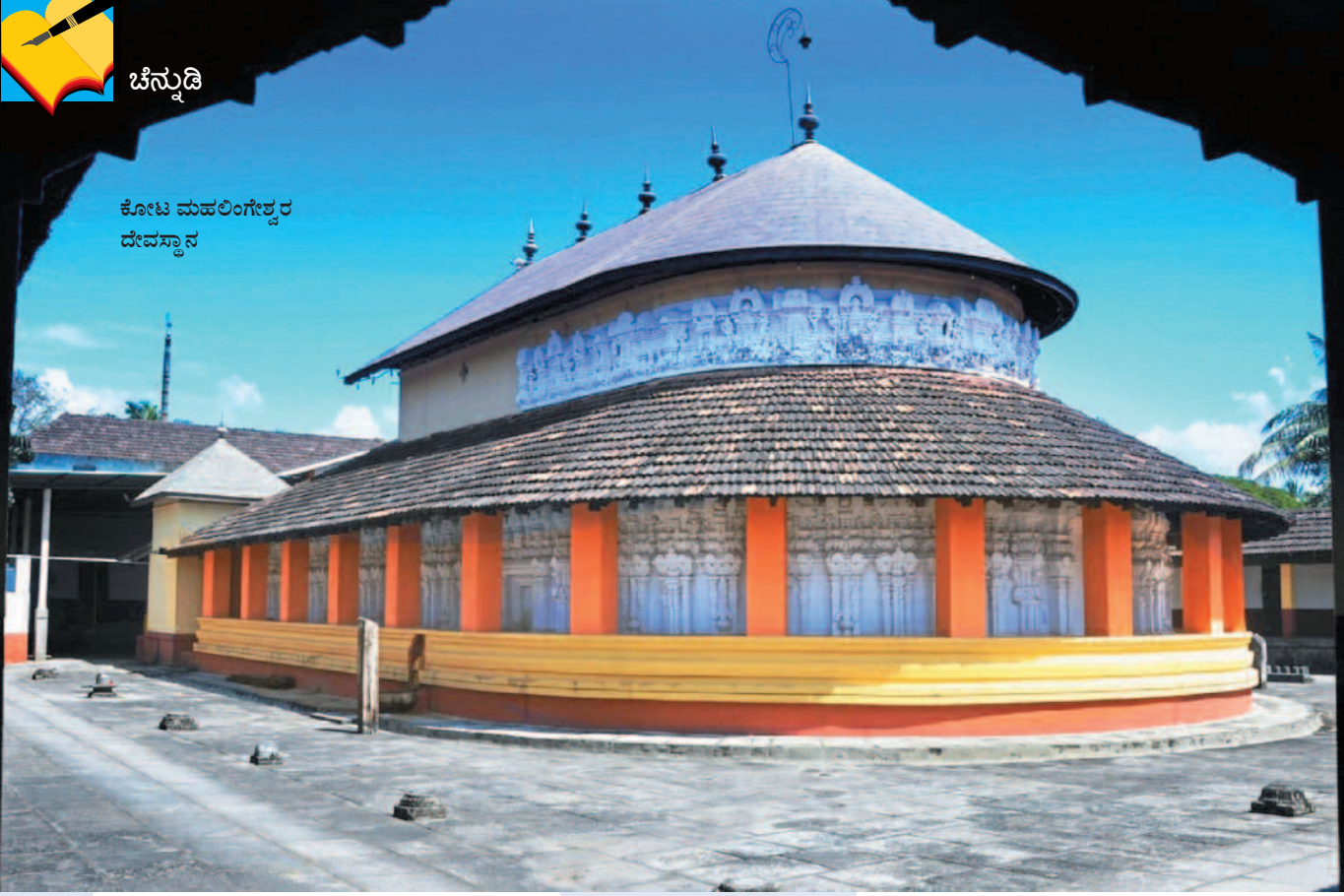

ಕೋಟ ಮಹಾಲಿಂಗೇಶ್ವರ
ದೇವಸ್ಥಾನ

‘ಹ್ಲಾಯ್, ನಾವ್ ಕ್ಲಾಟದವರೂ ಹೌದು, ಕುಂದಾಪ್ರದವರೂ ಹೌದು

ಕುಂದಾಪುರ ಭಾಷೆ ಆಲಂಕಾರಿಕ, ಆಕರ್ಷಕ. ‘ಕುಂದಾಪ್ರ ಕನ್ನಡ’ ಎಂದೇ ಕರೆಯುವ ಈ ಊರಿನ ಭಾಷಾ ವೈವಿಧ್ಯ ವಿವರಿಸುವುದು ನನಗೆ ಹೆಮ್ಮೆ ಕೂಡ. ನನ್ನೂರು ಗುಂಡ್ಲಿ ಕೂಡ ಈ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ್ದರಿಂದ ‘ನಾವು ಕೋಟದವರು’ ಅಂತ ಜನ ನಮ್ಮನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ನಾವು ಕುಂದಾಪುರದವರೂ ಹೌದು, ಕ್ಲಾಟದವರೂ ಹೌದು. ಕೋಟದವರು ಆಡುವುದು ಈ ಕುಂದಾಪುರ ಭಾಷೆಯನ್ನೇ. ನಮ್ಮ ಮನೆಭಾಷೆಯೂ ಇದೇ ಕುಂದಗನ್ನಡ. ಕೆಲವರು ಇದನ್ನೇ ‘ಕೋಟ ಕನ್ನಡ’ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

■ ಸವಿತಾ ಮಾಧವ ಶಾಸ್ತ್ರಿ

‘ಲಚ್ಚಿ ಸೀನ ನಾಳೀಗ್ ಕಾಯಿ ಕೊಯ್ಯೂಕ್ ಬತ್ತಂಪ್ಪ. ನೀನು, ಬಚ್ಚಿ ಇಬ್ಬೂ ಬಂದು ಒಂಚೂರು ಕಾಯಿ ಹೆಕ್ಕಿ, ಹೆಡಿಮಂಡಿ ರಾಶಿ ಹಾಕಿ ಹೋತ್ತಿಯಾ?’ ಎಂದು ನಾನು ಲಚ್ಚಿಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ಕೇಳಿದೆ. ‘ಅಕ್ಕಮ್ಮಾ ಬತ್ತೋ, ಬೆಳ್ಳೂ ಮುಂಚೆ ಕಳಿ ಹೆಕ್ಕೂಕ್ ಹ್ಲಾಪ್ಪಿತ್. ಮಧ್ಯನ್ ಮ್ಯಾಲ ಬಂದ್ರ ಅಡಿಲ್ಯಾ?’ ‘ಅಕ್ ಅಡ್ಡಿಲ್ಲ’ ಎಂದು ನಾನು ಫೋನ್ ಇಟ್ಚೆ. ಮರುದಿನ ‘ಆಯ್ತಾ ಅಮ್ಮ ಕೆಲ್ಲ? ಎಂತ ಪದಾರ್ಥ ಮಾಡೀರಿ’ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಲೆ ಬಂದರು ಲಚ್ಚಿ ಮತ್ತು ಬಚ್ಚಿ.

‘ಎಂತ್ರಿಲ್ಲೆ ಒಂಚೂರು ಉರಗನ ತಂಬ್ಬಿ, ಹೋಳಿ (ಹುರುಳಿ) ಕಟ್ಟಿನ ಸಾರ್ ಮಾಡಿದ್ದೆ. ನಿಂದೆಂತ ಪದಾರ್ಥ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ. ‘ನಾವ್ ಕೆಲ್ಲಕ್ ಹೋಪೋರಲಾ ಅಮ್ಮಾ, ಬೆಳ್ಳೂ ಮುಂಚೆ ಪದಾರ್ಥ ಗಿದಾರ್ಥ ಅಂತೆಲ್ಲ ಹಮ್ಮ್, ಕಂತ್ರಿಲ್ಲೆ. ನಿನ್ನೆ ಬೈಸಾರಿಗ್ ಕೋಳಿ ತಾಳ್ ಮಾಡಿದ್ದೆ. ಗಂಜಿ ಸಂಗ್ಲಿ ಅಡ್ಲೆ ಉಂಡದ್. ನನ್ ಗಂಡ್ಲಿಗಂತೂ ಮೀನ್ ಪದಾರ್ಥ, ಕೋಳಿ ತಾಳ್ ಹೀಂಗಿದ್ ಎಂತಾರೂ ಮಾತ್ರೆ ಒಂದ್ ಚರ್ಗಿ ಕೊಚ್ಚಕ್ಕಿ ಕೂಳ್ ಹೋತ್ ಕಾಣೆ. ತರ್ಕಾರಿ ಉಂಬೂಂದ್ರ ಆಗ ಅವ್ವಿಗೆ. ಆದ್ರೆ ನಿಮ್ಮನಿ ಊಟದ್ ಸಮಿದಾಗ್ ಸಾರ್ ಕೊಡ್ತಲೆ. ಅದ್ ಮಿಷಿ ನಮ್ಮನಿ ಗಂಡ್ಲಿಗೆ’ ಎಂದು ತನ್ನ ಎಲೆ ಅಡಿಕೆ ಹಾಕಿ ಕೆಂಪಾದ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಚಿರಿಯುತ್ತಾ ನುಡಿದಳು ನಮ್ಮ ಮಾತಿನ ಮಲ್ಲಿ ಲಚ್ಚಿ.

‘ಆಯ್ತೆ, ಹಂಗಾರ್. ನೀವ್ ಹ್ಲಾಪೋತ್ತೀಗ್